

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΕΙΣ ΚΑΝΑ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ.

Τό γεγονός τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου εἰς τό Ὑπερῶν ὅτε καί ὁ Θωμᾶς ἦτο μετ' αὐτῶν καί «ἐώρακεν καί πεπίστευκεν, ἀναφωνῶν ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου», ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς συμφώνως πρὸς τὴν κρατοῦσαν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ τάξιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας παρὰ τὴν Ναζαρέτ.

Εἰς ταύτην τὴν κώμην ἐποίησεν καί τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων Αὐτοῦ ὁ Κύριος, προσεκλημένος ὢν εἰς τὸν γάμον καί ποιήσας τό ὕδωρ οἶνον πρὸς εὐφροσύνην τῶν προσκεκλημένων.

Τῆς πανηγυρικῆς ἐορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐλθὼν ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ συνοδείας.

Φθάσας εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ὁ Μακαριώτατος, ἐγένετο δεκτός ἐν θερμῇ ὑποδοχῇ ἕως τὴν πύλην τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπὸ Συνοδείας Προσκόπων, ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κανᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Μητροπολίτου Ταμασοῦ καί Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐου, παρεπιδημοῦντος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί τοῦ Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον, ἡγουμένων ὁμάδος Κυπρίων προσκυνητῶν, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος τῆς Κανᾶ καί Ὁρθοδόξων Ἱερέων καί πιστῶν.

Μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ἠκολούθησεν ὁ Ὁρθρος καί ἡ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου καί τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τῶν ἡγουμένων τῶν ὁμῶρων Μονῶν Τιβεριάδος, θαβωρίου ὄρους καί συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐου καί λοιπῶν Ἱερέων τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας καί συμμετεχόντων πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχων οὕτως ἐλληνιστί:

«Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ ἐν ᾧ στερεούμεθα», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡμέρα Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τά ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν, προσέτι δέ καί τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων, ὧν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,

δηλονότι ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἱερῷ τόπῳ «καί ἐφανέρωσε τὴν δόξαν Αὐτοῦ καί ἐπίστευσαν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταί Αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11).

Κατὰ τὴν Πασχάλιον ταύτην περίοδον καλούμεθα διὰ στόματος τοῦ μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἵνα προσέλθωμεν καί πῖωμεν πόμα καινόν «τοῦ ὁμβρήσαντος ἐκ τάφου Χριστοῦ τὴν πηγὴν τῆς ἀφθαρσίας». Ἐκ τοῦ πόματος δέ αὐτοῦ ἔπιον οἱ μαθηταί τοῦ Ἰησοῦ καί μεταξὺ αὐτῶν θωμάς, ὁ Δίδυμος.

Τό πόμα δέ αὐτό, ἀγαπητοί μου, δέν εἶναι ἄλλον, ἀπὸ τό πόμα, τό ποτόν τῆς πηγῆς τῆς ἀφθαρσίας, δηλονότι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου προγευόμεθα τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι. συνεσταυρούμην σοι χθές, Αὐτός μέ συνδόξασον Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

Τό πολύκροτον καί ἀναντίρρητον γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἶναι αὐτό ἀκριβῶς τό ὁποῖον ἐπεσφράγισεν ἀφ' ἐνός μὲν τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀφ' ἐτέρου δέ τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν ἐφανέρωσεν ὁ Χριστός διὰ τῶν σημείων Αὐτοῦ, ἀρξάμενος ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν ταύτην βιβλικὴν ὑμῶν πόλιν τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας.

Ἡ φανέρωσις τῆς δόξης τοῦ Ἰησοῦ ἢ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ σημαίνει τὴν ἀπαλλαγὴν καί τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ δεσμά τοῦ φυσικοῦ, σωματικοῦ καί ψυχικοῦ θανάτου τῆς ἀμαρτίας, δηλονότι τῆς φθορᾶς. Οἱ ἄνθρωποι γενικώτερον καί οἱ μὴ πιστεύοντες εἰδικώτερον ἀδυνατοῦν νὰ κατανοήσουν τὸν θάνατον τῆς φθορᾶς, ἀλλὰ καί τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, τοῦ χαρίσαντος ζωὴν αἰώνιον εἰς τοὺς νεκρούς, ὡς ἀκαταπαύστως καί μετὰ πάσης δυνάμεως ψάλλει ἡ Ἀγία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία: «Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Καί ἀδυνατοῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ κατανοήσουν τό γεγονός τοῦτο, διότι ὁ Ἰησοῦς λέγει ἀποκρινόμενος εἰς τὸν Πιλᾶτον: «Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», (Ἰωάν. 18,36). Κατὰ δέ τὸν θεῖον Παῦλον: «Οὐ γὰρ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καί πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ», (Ρωμ. 14,17).

Τῆς χαρᾶς ταύτης, δηλονότι τῆς διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγκαινιασθείσης βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καλούμεθα νὰ γίνωμεν κοινωνοί κατὰ τὴν παραγγελίαν Αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου: «μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πῖωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρήζετε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν», (Ματθ. 6, 31-33).

Αἱ προκλήσεις τοῦ συγχρόνου ἡμῖν κόσμου, τοῦ κόσμου τοῦ τελοῦντος ὑπὸ τὴν δυναστείαν καί ἐπιρροήν «τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», (Ἐφ. 6,12), εἶναι πολλάί καί παραπλανητικάί. Λέγομεν δέ τοῦτο, ἀδελφοί μου, διότι βλέπομεν νὰ ἐπαληθεύωνται οἱ προφητικοὶ ὄντως λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου λέγοντες: «καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι», (Β' Τιμόθ. 3,12-13). Καί ἀναλυτικώτερον: Κακοὶ δὲ ἄνθρωποι πού καταδιώκουν καί βασανίζουν τοὺς εὐσεβεῖς καθὼς καὶ ἀπατεῶνες, θά

προχωρήσουν εἰς τό χειρότερον καί θά πλανοῦν τούς ἄλλους καί θά πλανῶνται καί αὐτοί οἱ ἴδιοι.

Ἡ λαμπροφόρος ἑορτή τοῦ Πάσχα, καθ' ἣν ἐορτάζομεν καί πανηγυρίζομεν τήν ἐπέλαμψιν τοῦ ἀχρόνου φωτός τοῦ ἐκ τοῦ τάφου σωματικῶς ἀνατείσαντος, ἀποτελεῖ τήν μοναδικήν ἐγγύησιν διατηρήσεως καί διαφυλάξεως τῆς Χριστεπωνύμου ἡμῶν ταυτότητος, συμφώνως τοῖς παραγγέλμασι τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, εἰπόντος: «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος», (Ματθ. 28,20), ἐρμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «εἰ γάρ καί ἀποδημεῖ (=ὁ Χριστός), σαρκί παραστήσας ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Πατρί, ... ἀλλ' ἐναυλίζεται τοῖς ἀξίοις διὰ τοῦ Πνεύματος καί σύνεστι τοῖς ἀγίοις (=τοῖς βαπτιζομένοις) διὰ παντός.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ ἀναστάς Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία, δηλονότι τό σῶμα Αὐτοῦ ἀποτελοῦν τήν ἄγκυραν τῆς ἐλπίδος τῶν πιστῶν Αὐτοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «ὦ θείας! ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς, μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοί ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα» (Ὠδή θ').

Τήν ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἀγαλλίασιν ἐχαρίσατο ἡμῖν ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός ὁ θεός ἡμῶν, τόσον διὰ τῆς παρουσίας Του εἰς τόν γάμον ἐν τῷ ἱερῷ καί εὐλογημένῳ τούτῳ τόπῳ τῆς Κανᾶ, ὅσον καί διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Αὐτοῦ θωμᾶ ψηλαφήσεως τῆς ἀχράντου Αὐτοῦ πλευρᾶς.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Κυρίῳ καί θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἐκ τῆς θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας σαρκωθέντι καί μετὰ τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Σοῦ τήν φαεινὴν ἡμέραν καί ὑπέρλαμπρον Χριστέ, τήν ὁλόφωτον χάριν, ἐν ᾗ ὥραῖος κάλλει τοῖς Μαθηταῖς Σου ἐπέστης μεγαλύνομεν», Χριστός Ἀνέστη!

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἠκολούθησεν κέρασμα εἰς τό προαύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί προσῆλθον οἱ τοπικοὶ κοινοτικοὶ παράγοντες ἵνα συγχαροῦν τόν Μακαριώτατον. Ἠκολούθησε σύντομος ἐκδήλωσις παραδοσιακῶν χορῶν ὑπὸ τῆς νεολαίας τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς Κανᾶ, χαροποιοῦσα τόν Μακαριώτατον, τήν Συνοδείαν Αὐτοῦ καί τούς μετέχοντας εἰς τήν πανήγυριν ταύτην.

Μετά δέ ταῦτα ὁ ἡγούμενος καί ἡ Κοινότης Κανᾶ παρέθεσεν εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν Συνοδείαν Αὐτοῦ καί τούς ἐορταστάς ἐόρτιον τράπεζαν καὶ ἐπεσκέφθη εἰς τόν οἶκον αὐτοῦ τόν γηραιόν Κανανίτην Ἀμποῦ-Νταούντ καί εἰς τό ἐν Τιβεριάδι νοσοκομεῖον «Ποριά» τόν ἐξαίφνης κατὰ τήν ὥραν τῆς θείας Λειτουργίας ἀσθενήσαντα Κανανίτην πιστόν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

http://youtu.be/F_64f0S7-AE

